

angusta, longiuscula, ad buglossi foliorum similitudinem: habet verò caulis eminentias quasdam secundum angulos porrectas, adiacentibus ac velut annexis foliis tenuibus, quæ è singulis prodeunt alarum sinibus. Sunt insuper flores lutei, ac semen circa caulem ceu verbasci. Totus autem caulis ac folia quoque ipsa, subaspera lanugine horrent, tactuque pruritus excitant. Radices demittuntur foris nigrae, intus candida, glutinosa: quarum etiam est usus. Trita & pota, sanguinem excreantibus ruptisque proficiunt, & recentia vulnera impesite glutinât: carniū quoque frustra quibuscum coquantur cogunt ita ut coalescant. Cæterum inflammationibus, præsertimque sedis, cum senecionis foliis vtiliter illinuntur.

De Holostro. CAP. XI.

HOLOSTIVM herba est pusilla, tribus ferè quatuorve digitis sese supra terram attollens, foliis viticulisque coronopodi aut gramine proximis, gustu astringentibus, radice prætenui vsque in capillamenti speciem, alba, fibrosa, longitudine quatuor digitorum. Nascitur in collibus terrenis. Carnes & hæc herba cogit atque conglutinat, dum coquantur addita: & ad rupta in vino propinatur.

De

De Stæbe. CAP. XII.

STOEBE vulgaris est notitiæ. Semen & folia astringunt: quapropter eorum decoctum, dysentericis infunditur: auribus quoque purulentis instillatur. Folia verò impõsita, oculis ic̃tu cruentatis profunt, & erumpentis sanguinis impetus cohibent.

De Clymeno. CAP. XIII.

CLYMENON caulem profert quadrangulum, ceu fabæ, folia plantagini similia: folliculos verò habet supra caulem ita dispositos, vt alter in alterum propendat, velut in iride ac polyporum cirris. Probatissimum est montanum. E frutice toto cum radice succus exprimitur, qui ad sanguinis reiectionem in potu efficax est, itémque ad coeliacorum profuua, rubentémque fluorem muliebrem: quippe qui astringat simul atque refrigeret. Sanguinem quoque naribus erumpentem supprimit. Folia trita aut folliculi si vulneribus recentibus imponantur, ea ita efficaciter sanant, vt etiam ad cicatricem perducant.

De Periclymeno. CAP. XIII.

PERICLYMENON frutex est exiguus ac simplex, habens ex interuallis foliola caulem amplectentia, subcandida, hederacea, ac inter ea nascentia germina, in quibus semen hederæ: florem candidum ceu fabæ,

aliquantum rotundum & quasi in folium procumbentem: semen durum & quod difficile euellatur: radicem crassam ac rotundam. Nascitur in aruis ac sepibus: conuoluit verò se propinquis fruticibus. Semen postquam ematuruit collectum & in umbra siccatum, si drachmæ pondere ex vino bibatur quadragenis diebus, lienem absumit, lassitudinem discutit, & orthopnoæ atque singultui prodest: sed urinas ciet statim à sexto die cruentas. Idem partum quoque accelerat. Sed & folia iisdem sunt prædita viribus, ac tricenis septenis diebus epota, sterilitatem in viris facere produntur. Eadem si ex oleo perungantur, febrium circuitibus redeuntium horrores abigunt.

De Tribulo. CAP. XV.

TRIBVLVS terrestris foliis est portulacæ, at tenuioribus: viticulis verò longis in terra stratis, & spinis secundum ipsas acerbis ac præduris. Iuxta amnes & domorum areas nascitur. Est & alter aquaticus, in fluminibus nascens: qui quidem comam supra aquas attollit, aculeos verò condit & ipsis aquis occulit: foliis latis è pediculo longo dependentibus: caule parte summa quàm ima crassiore. Ad sunt & ei adnata quædam capillamenta spicacea: fructus verò durus est,

est, vti & alterius antè memorati. Ambo astringentis refrigerantisque sunt naturæ: idè contra inflammationes omnes cataplasmate vtilis. Oris autem vlcuscula, tonsillas, itèmq; putredines in ore ac gingivarum vitia sanant. Ex iis etiam succus ad oculorum medicinas exprimitur. Semen vtriusque dum recens bibitur, calculosis adiumentum affert: sed priuatim quod è tribulo terrestri eruitur, drachmæ pondere potum impositumve, commorsos à vipera pristinæ sanitati restituit, & contra venena etiamnum vtiliter ex vino bibitur. Sed & eius decoctum sparsum, pulices necat. Cæterùm Thraces, qui ad Strymona amnem habitant, virenti herba equos saginant, nucleum verò dulcem & alendo idoneum ad panificia accommodant, eoque vice panis vtuntur.

De Limonio seu beta sylvestris.

CAP. XVI.

LIMONIUM, aliis neuroïdes dictum, folia habet betæ, verùm tenuiora & minorâ, decem aut plura: caulem tenuem, rectum, liliaceo æqualem, rubro semine refertum, quod gustu astringit. Semen tritum, & ex vino acetabuli mensura potum, dysentericis cœliacisque prodest, ac rubertem fœminarum fluorem cohibet. Nascitur in pratis & palustribus locis.

Cc. j.

De Lagopode. CAP. XVII.

LAGOPVS herba fistit aluum è vino pota, aut in febris, ex aqua. Eadem ad inguinum inflammationem adalligatur. Nascitur autem in segetum areis.

De Medo. CAP. XVIII.

MEDIVM in opacis & petrosis locis nascitur: folia habet seridis, caulem tricubitalem: flores purpureos, grandes ac rotundos: semen minutum, cnico simile: radicem dodrantalem, baculi crassitudine, gustu acerbo. Hæc arida trita decoctaque, cum melle per aliquot dies in eclegmate sumpta, rubentem fluorem fistit. Semen vero in vino potum, menstrua pellit.

De Epimedro. CAP. XIX.

EPIMEDIVM caulis est non magnus, hederæ foliis denis aut duodenis, neque semen, neque flores proferens: radicibus tenuibus, nigris, graui odore, gustu fatuo seu insipido. Nascitur in aquosis. Folia ex oleo trita & mammis adhibita, eas ita cohibent vt ne aulescant. Radix spem partus adimit. Folia quoque trita & post menstruam purgationem quinis drachmis in vino pota quinque diebus, præstant mulieribus ne concipiant.

De

De Xiphio. CAP. XX.

XIPHION alij phasganon, alij machæronion à folij figura vocant. Est enim iridi simile, at minus & angustius, & gladioli modo mucronatum, neruosum. Caulem verò promit cubitalem, in quo purpurei flores certis æqualibûsque spatiis inter se distantes: semen rotundum: radices geminas, quarum vna alteri insidet, pusillorum bulborum figura. Ex his inferior gracilis est, superna plenior & vberior. In aruis potissimum nascitur. Superior radix cum vino & thure imposita, spicula & aculeos è corpore extrahit: cum farina autem loliacea & aqua mulsa, panos discutit: quamobrem eiusmodi vi præditis emplastris inferi solet. Ciet & menses, subdita in pesslo. Aiunt & superiorem radicem potui datam in vino, Veneris appetentiam facere: inferiorem verò, sterilitatem inducere: superiorem itidem radicem infantibus enterocelicis vtiliter ex aqua propinari.

De Sparganio. CAP. XXI.

SPARGANIUM folia habet gladioli, sed sætiora & inclinatiores: ac in summo caule veluti pilulas, in quibus semen. Aduersus venenatarum bestiarum morsus & radix & semen ex vino potui dantur.

Cc. - ij.